

- 21 Սոյնպիսիքս ասէր կարօղ լինելով,
 Զել եւ մուտս առնել յիւրոյինս գործով,
 Հաճէին յաւետ զայնս բանիւ սիրով
 Քան զառաքեալս մեր որք կան ընդ երդով:
- 22 Զի նժման է, կրկնէր, ուսեալ այր կայծի,
 Եւ խումբն անուսից՝ կուտից ածուխի,
 Արդ երբ կայծն յածուխս՝ գէտն յանգէտս մուծցի
 Մին հըրավառի միւսն հրահանգի:
- 23 Բայց սոյն կամք նորա ոչ յաջողէին,
 Զի յայն գործ ինչք իւր բաւական չէին,
 Եւ որք յայնմ օգնել խոստացեալ էին,
 Ուխտազանց եղեալ փոյթ տեղի տային:
- 24 Իսկ որովհետեւ չէր նրմա հընար
 Գանդաղ կեանս վարել խորդալ իբր ախմար,
 Չեռն արկ տալ կերտել տըպարան եւ տառ,
 Առ տըպել գըրեանս ի մեր իսկ բարբառ:
- 25 Ունէր նա առ իւր մատեանս ձեռածիր,
 Զոր շըրջեալ էին յայլոց ի մեր գիր,
 Անյաջող թարգմանք ոճիւ անյարիր,
 Որոց ընթերցումն էր գիտնոց ձանձիր:
- 26 Զորս ի սրբագրել ըստ ոճի մերոյս
 Հարկիւր նա գիտել իբր անտարակոյս
 Եւ զիտալական եւ լատին լեզուս
 Թէեւ վարժիլ յայնս հասակն էր անյոյս:
- 27 Այլ որպէս եւ է ի կարճառօտի
 Զայնս ուսեալ փոքր ինչ ըստ իւրուժ կարի
 Չեռնամուխ եղեալ սրբագրել ձրկաի
 Զառ իւր լեալ մատեանս թարգմանեալս յողի: